

[Rager.]

der i 1747 en Mand, der hed Jakob Benzon, som senere blev Statholder i Norge, som blev Førsteborgmester, hvilket altsaa hed Præsident, men han var saa fornem, at han betittedes Overpræsident. Fordi der nu i sin Tid var en forfængelig Nar — som paa andre Omraader havde Dygtighed —, som fik klistret denne mærkelige Titel paa et Embede, er det saa virkelig nødvendigt, at vi gennem Aarene skal blive ved med en saadan Titel, der i sin Oprindelse er latterlig, i sin Nomenklatur er latterlig og bliver end mere latterlig end før, naar Embedet bliver i saa høj Grad reduceret i Indflydelse, som det afgjort bliver med den Lov, vi nu vedtager?

Aksel Larsen: Jeg har faaet noget, der vel skulde være Svar fra Ministeren paa et af mine Spørgsmaal om Begrundelsen for, at man ikke vil gaa længere, naar man skal til at ændre Københavns Forfatning. Der bliver sagt, at dette med de 8 Aar for Magistratsvalg er for at sikre den fornødne Fasthed i Administrationen. Hvis det kun kan gøres ved, at man foretager Magistratsvalg hvert ottende Aar i Stedet for hvert fjerde Aar, hvorledes skal det saa gaa i den meget større Forretning, der hedder Staten? Dér kan man for saa vidt risikere, at Ministrene skifter hver Maaned, hvis man er saa uheldig, at der sker noget med en Minister, eller hvis man faar hyppige Valg; i hvert Fald maa man være forberedt paa et Skifte hvert fjerde Aar. Det var den større Forretning. Men hvordan er det saa med den lidt mindre Forretning, f. Eks. med Odense eller Aarhus, hvor man skal skifte Administration hvert fjerde Aar eller kan komme til det, fordi der er Borgerrepræsentantvalg hvert fjerde Aar? Jeg kan ikke rigtig se, at det er nogen Begrundelse, navnlig ikke med den Udvikling, der hidtil har været i Københavns Kommune. Man regner selvfølgelig ikke med, at der fra Valg til Valg sker Revolutioner, saa man maa bortkaste hele Magistraten hvert fjerde Aar. Jeg synes overhovedet ikke, der er noget Argument for at bibeholde det udemokratiske System med 8 Aar i Stedet for at gaa ned til 4 Aar, samme Funktionstid som for Borgerrepræsentationen.

Saa mener Indenrigsministeren, at min Fremstilling af, hvad der skulde være Bevæggrunden, er forkert, for, siger Ministeren, der er ikke 8 Aar, til der skal være Magistratsvalg, der er kun 3 Aar. Det er kedeligt, hvis Ministeren ikke er i Stand til at tælle til 7. Det er rigtigt, at vi skal

have Magistratsvalg om 3 Aar, men 4 Aar efter de 3 Aar kommer der igen et Borgerrepræsentationsvalg, og det skal altsaa ikke have Indflydelse paa Magistratens Sammensætning: Det kunde være, det var det, jeg havde tænkt paa, jeg synes, Tanken er nærliggende.

Det kan ikke lade sig gøre at finde noget som helst andet sagligt og uimodsigeligt Argument for Bibeholdelsen af 8 Aar end dette, at man ønsker konservative Garantier i Københavns Forfatning. De, der er interesserede i konservative Garantier i Forfatningen, er naturligvis dem, der i Øjeblikket har en Magtposition i Kraft af deres øjeblikkelige Indflydelse eller, som det oven i Købet fastslaaes i dette Lovforslag, i Kraft af den Indflydelse, de havde for 5 Aar siden. Det er derfor, denne Bestemmelse om 8 Aar er sat ind mod dem, der for nærværende eller for 5 Aar siden var uden tilstrækkelig Indflydelse, og det er derfor naturligt, at vi vender os imod det. Vi har imidlertid ogsaa Ret til at vende os imod det, fordi de Partier, som i hvert Fald udgør Flertallet her i Salen, ogsaa udgør Flertallet i Borgerrepræsentationen og i Magistraten. De skiltes ellers med, at de er saa hyperdemokratiske, men saa har man Lov til at gøre dem opmærksom paa, at her foretager de noget, som er i allerhøjeste Grad udemokratisk og derfor i sin Konsekvens maa blive skadelig og farlig for dem selv.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen siger, at den foreslaaede Lovbestemmelse om Besættelse af de faste Udvalg er en Udvidelse, og derfor mener det ærede Medlem, at dette er en Imødekommenhed, som vi Kommuniste skal paaskønne, da vi hidtil har været holdt ude fra disse Udvalg. Maa jeg erindre det ærede Medlem om den næstsidste Scene i Holbergs Skuespil „Jeppe paa Bjerget“. Dér siger Baronnen til Jeppe: Nu skal du være taknemmelig, Jeppe, fordi vi har dømt dig til Livet igen. Men saa svarer Jeppe: Det skulde jeg gerne have været, hvis det ikke var jer, der havde hængt mig. Vi skulde ogsaa gerne have været taknemmelige for den Imødekommenhed, hvis det ikke var jer andre, der hidtil havde holdt os ude. Det kan ikke faa os til at glemme, at man ikke udstrækker sin Imødekommenhed saa langt som til at tillade, at alle Borgerrepræsentationens Grupper kommer i Betragtning ved Besættelse af det allervigtigste Udvalg, det altoverkyggende vigtige Budgetudvalg, det Udvalg, hvor Afgørelserne i Virkeligheden bliver truffet, man fristes til at sige: i